

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/41/2013
Identifikačné číslo spisu:	9010010129
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9010010129.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: O. X. A., bytom I., O. D. č. XXX, zastúpený: JUDr. Ernest Botka, advokát, Björnsonova 2, 940 54 Nové Zámky, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PK-64-2010 zo dňa 16. júna 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 306/2010-43 z 9. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 306/2010-43 z 9. apríla 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3S 306/2010-43 z 9. apríla 2013 zrušil, podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), rozhodnutie žalovaného č. SLV-PK-64-2010 zo 16. júna 2010 ako aj rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru v Nitre č. KRP-14-04/PMO-2010 z 19. apríla 2010, ktorými správne orgány zamietli návrh žalobcu na obnovu konania vo veci jeho preloženia podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), dňom 1. októbra 2007, ktoré bolo realizované personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Nitre č. 133 z 19. septembra 2007.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa krajský súd zistil, že žalobca bol v stálej štátnej službe od 15. septembra 1993 do 1. augusta 2006 a zastával funkciu vedúceho výkonu služby ODI PZ Nové Zámky. Personálnym rozkazom č. 133/2007 bol žalobca dňom 1. októbra 2007 preložený podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona o štátnej službe dňom 1. októbra 2007 k Okresnému riaditeľstvu PZ v Nových Zámkoch, ktorému predchádzalo služobné hodnotenie č. ORP-77-28/VO-200-7 zo záverom, že žalobca je spôsobilý vykonávať inú menej zodpovednú funkciu. Dňa 24. septembra 2007 bol vydaný

personálny rozkaz riaditeľa ORPZ v Nových Zámkoch č. 235/2007, ktorým bol žalobca dňom 1. októbra 2007 ustanovený do funkcie staršieho inšpektora UOZ Obvodného oddelenia PZ Šaľa, odboru poriadkovej polície ORPZ Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 13. januára 2009, č. k. 11S 72/2008-74 zrušil rozhodnutie KRPZ v Nitre č. KRP-2-41/PK-2008 z 24. apríla 2008 a služobné hodnotenie na žalobcu zo dňa 18. mája 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžo/148/2009, kde predmetný rozsudok Krajského súdu v Nitre potvrdil.

Žalobca proti personálnemu rozkazu č. 133 zo dňa 19. septembra 2007 nepodal odvolanie ale návrhom zo dňa 31. marca 2010 navrhol vykonať obnovu konania, ktorú zdôvodnil tým, že dňa 15. februára 2010 nadobudol vykonateľnosť rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S 72/2008-74 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/148/2009, na základe ktorého bolo služobné hodnotenie č. ORP-77-28/VO-2007 z 18. mája 2007, ako i rozhodnutie odvolacieho orgánu KRPZ v Nitre zo dňa 24. apríla 2008 zrušené a vec bola vrátená na nové konanie.

Správny orgán prvého stupňa návrh žalobcu na obnovu konania rozhodnutím č. KRP-140-4/PMO-2010 zamietol, nakoľko nezistil skutočnosti odôvodňujúce obnovu tohto konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 16. júna 2010, č. SLV-PK-64/2010, ktoré je predmetom tohto súdneho preskúmvacieho konania, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

Krajský súd odvolávajúc sa na § 245 ods. 1, 2, 3 zákona o štátnej službe poukázal na to, že povolenie obnovy konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyžaduje dodatočné zistenie mimoriadne závažných skutočností, ktoré odôvodňujú podstatne priaznivejšie rozhodnutie v prospech policajta. Až vtedy môže oprávnený orgán na jeho návrh zrušiť právoplatné rozhodnutie a rozhodnúť vo veci samej. Pre posúdenie novosti skutočností alebo dôkazov je rozhodujúce, že ich účastník nemohol v čase pôvodného konania uplatniť, napríklad v odvolaní, t.j. do okamihu kým mu márne uplynula lehota na podanie odvolania alebo ešte v priebehu odvolacieho konania, t.j. do vyhlásenia odvolacieho rozsudku.

Podľa názoru krajského súdu takýmito okolnosťami sú rozsudky Krajského súdu v Nitre č. k. 11S 72/2008-74 zo dňa 13. januára 2009 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/148/2009 zo dňa 27. januára 2010, ktorými bolo zrušené rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Nitre č. KRP-2-41/PK-2008 a služobné hodnotenie na žalobcu zo dňa 18. mája 2007, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti uvedeného personálneho rozkazu. Vzhľadom na to Krajský súd v Bratislave po preskúmaní rozhodnutia žalovaného, ako i rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že obe napadnuté rozhodnutia je potrebné zrušiť, nakoľko vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci a vec im vrátil na ďalšie konanie.

Včas podaným odvolaním sa žalovaný domáhal zrušenia uvedeného rozhodnutia a vrátenia veci krajskému súdu na nové konanie, z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru žalovaného, napadnuté rozhodnutie je procesného charakteru, a ako také, nepodlieha súdnemu prieskumu, preto bolo potrebné konanie o žalobe žalobcu zastaviť.

Pokiaľ ide o dôvody obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, žalovaný poukázal na to, že tieto sú stanovené v ustanovení § 245 zákona o štátnej službe odlišne od ustanovenia § 62 Správneho poriadku. V zmysle ustanovenia § 247a zákona o štátnej službe na konanie podľa zákona o štátnej službe sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

Na obnovu konania v zmysle ustanovení zákona o štátnej službe je potrebné, aby sa dodatočne zistili nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť, a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Predpokladom jej uplatnenia je teda objavenie nových skutočností alebo dôkazov, ktoré existovali v čase uskutočňovania pôvodného konania, ale účastník ich bez svojej viny nemohol použiť (nepoznal ich, pre objektívne prekážky nemohol zabezpečiť a pod.) a tieto sú takého rázu, že ukazujú, že skutočný stav veci nebol zistený dostatočne.

Podľa názoru žalovaného rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/148/2009 zo dňa 27. januára 2010, ktorý potvrdil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S 72/2008-74 zo dňa 13.

januára 2009, ktorým bolo zrušené právoplatné služobné hodnotenie, nie je takouto novou skutočnosťou. Nie je ani takou skutočnosťou, ktorá existovala v čase konania o preložení žalobcu na inú funkciu o ktorej nevedel, alebo existovala v čase tohto konania, ale sa objavila až dodatočne.

Podľa názoru žalovaného, zrušenie právoplatného služobného hodnotenia, ktorým bol žalobca hodnotený ako nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu nespĺňa zákonom požadovanú podmienku novosti a neuplatniteľnosti v pôvodnom konaní. Preto táto okolnosť podľa názoru žalovaného nemá vplyv na personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Nitre č. 133 zo dňa 19. septembra 2007, vydaný vo veci preloženia žalobcu na inú funkciu dňom 1. októbra 2007.

Žalovaný tiež poukázal na to, že pokiaľ mal žalobca pochybnosti o zákonnosti personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ v Nitre č. 133 zo dňa 19. septembra 2007 o jeho preložení na inú funkciu v súlade s ustanovením § 35 ods. 1 písm. c/ zákona o štátnej službe, mal v zákonnej lehote 15 dní možnosť podania riadneho opravného prostriedku (odvolania) a v prípade neúspechu v odvolacom konaní následne sa mohol domáhať preskúmania zákonnosti vydaného rozhodnutia prostredníctvom súdu. Žalobca však takto nepostupoval.

Na záver žalovaný vyslovil svoj názor, že personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Nitre č. 133 zo dňa 19. septembra 2007 je iba procesným rozhodnutím, vzhľadom k tomu, že týmto personálnym rozkazom sa žalobcovi nepriznávajú žiadne práva ani neukladajú žiadne povinnosti. Až personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky č. 235 zo dňa 24. septembra 2007, ktorým bol žalobca ustanovený do funkcie starší inšpektor s územnou a objektovou zodpovednosťou v súlade s ustanovením § 33 ods. 1 zákona, priznával žalobcovi práva vyplývajúce z ustanovení zákona (zaradenie do platovej triedy podľa § 85 zákona, boli mu priznané príplatky v zmysle príslušných ustanovení zákona).

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním z 12. júla 2013, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu, ako vecne správny potvrdiť.

Podľa jeho názoru, keby si žalovaný urobil správnu právnu a skutkovú analýzu celého prípadu, tak mal sám a iniciatívne bez toho, aby čakal na nejaký podnet žalobcu po zrušení jeho služobného hodnotenia zo strany súdov, ktoré malo za následok jeho preradenie a degradáciu, vyhodnotiť situáciu lege artis a rehabilitovať ho tým, že príslušné personálne rozkazy, na ktoré sa odvoláva aj žalovaný, mal zrušiť a žalobca mal dostať prinajmenšom morálnu satisfakciu. Napriek logike veci však žalovaný tak nepostupoval a preto potom, čo súdy zrušili služobné hodnotenie žalobcu ako neobjektívne, čo bolo v čase, keď už žalobca obsah samotných personálnych rozhodnutí napadnúť po právnej stránke v rámci riadneho procesného konania nemohol, nezostalo mu nič iné, len požiadať o obnovu konania z tak závažných skutočností, ako uviedol vyššie. Uplatnil si aj náhradu trov konania za dva úkony právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu a účasť na pojednávaní pred odvolacím súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 16. apríla 2014 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania je rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, ktorými zamietli návrh žalobcu na obnovu konania vo veci personálneho rozkazu, ktorým bol žalobca preradený na inú prácu na základe služobného hodnotenia, ktoré bolo neskôr právoplatne zrušené. Podstatou sporu zostala otázka, či neskoršie rozhodnutia súdov, ktorými bolo zrušené služobné hodnotenie žalobcu so záverom, že je spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu, na základe ktorého bol na takúto menej zodpovednú funkciu aj preložený, môže byť považované za dôvod na obnovu konania.

Podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej

informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa ods. 2 návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa ods. 3 v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiacie o tom, že návrh je podaný včas.

Podľa ods. 4 proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad).

Podľa ods. 5, ak sa dôvod obnovy konania týka aj rozhodnutia odvolacieho orgánu, o obnove konania rozhoduje tento orgán; v ostatných prípadoch uskutočňuje obnovu konania oprávnený orgán.

Je zrejmé, že správne orgány postupovali v zmysle vyššie uvedených ustanovení § 245 zákona o štátnej službe keďže dospeli k záveru, že žalobca nepredložil nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali už v čase uskutočňovania pôvodného konania, ale bez svojej viny ich nemohol použiť, nepoznal ich, resp. pre objektívne prekážky ich nemohol zabezpečiť a tieto sú takého rázu, že ukazujú, že skutočný stav veci nebol zistený dostatočne.

Krajský súd v napadnutom rozsudku naopak dospel k záveru, že predmetné rozsudky krajského a najvyššieho súdu samé osebe takýmito novými skutočnosťami sú. Tento záver krajského súdu však nemá oporu v právnej úprave ani v judikatúre najvyššieho a ústavného súdu.

Zákon o štátnej službe zakotvuje jednak hmotno-právne inštitúty, ale aj osobitnú úpravu procesného konania. Z ustanovenia § 247a cit. zákona jednoznačne vyplýva, že na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje Správny poriadok, s výnimkou výkonu rozhodnutia.

Ustanovenie § 245 cit. zákona ustanovuje mimoriadny spôsob preskúmavania právoplatného rozhodnutia. Tento mimoriadny opravný prostriedok môže uplatniť účastník konania a ako prostriedok dozoru nadriadený orgán. Na rozdiel od Správneho poriadku, ktorý rozlišuje štádiá konania o obnove - a to konanie o povolení obnovy, resp. jej nariadení a nové konanie vo veci (§ 63 a § 64), citovaný zákon stanovuje, že na návrh alebo z úradnej povinnosti môže dôjsť k zmene alebo k zrušeniu právoplatného rozhodnutia.

V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, z ustanovenia § 245 ods. 1 zákona o štátnej službe vyplýva, že musia byť súčasne splnené viaceré zákonom ustanovené podmienky, aby bolo možné z právneho hľadiska dospieť k záveru, že existujú dôvody na obnovu konania. To znamená, že dodatočne musia vyjsť najavo také skutočnosti, ktoré sa týkajú skutkového stavu veci, alebo dôkazy. Musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej a účastník konania ich nemohol bez svojho zavinenia uplatniť. Nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú obnovu konania treba však považovať za také skutočnosti a dôkazy, ktoré už existovali v čase administratívneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia v predmetnej veci. Za novú skutočnosť nemožno považovať napr. odlišný právny názor, resp. výklad právneho predpisu, keďže ustanovenie § 245 ods. 1 zákona o štátnej službe zakotvuje ako dôvod obnovy konania iba skutkové otázky a nie otázky právne. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že na obnovu konania nestačí, ak po právoplatnom rozhodnutí sa zistia nové skutočnosti resp. dôkazy. Tieto nové skutočnosti resp. dôkazy musia byť takej kvality, že ak by sa uplatnili v pôvodnom správnom konaní, mohli by zmeniť názor rozhodujúceho správneho orgánu. Je úlohou rozhodujúceho orgánu, ktorý koná o návrhu na obnovu konania, aby posúdil, či konkrétna skutočnosť alebo dôkaz mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Ak sú zistené nové skutočnosti alebo dôkazy v porovnaní s výsledkami dôkazov a iných zistení vykonaných v správnom konaní nepodstatné na rozhodnutie vo veci samej, správny orgán návrhu na obnovu konania nevyhovie.

Ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená je, že nové skutočnosti, resp. dôkazy nemohli byť v konaní uplatnené bez zavinenia účastníka konania. Konaním je prvostupňové konanie, ako aj

odvolacie konanie, resp. konanie o rozklade. Dôvod na obnovu konania je splnený iba za predpokladu, že účastník konania skutočnosť alebo dôkaz v čase konania nepoznal alebo vykonanie dôkazu navrhol, ale dôkaz nebol vykonaný, resp. vykonanie dôkazu bolo v čase rozhodovania z nejakého dôvodu nemožné (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/92/2009 z 1. júna 2010).

V právnej praxi, ak účastník využil možnosť podania žaloby na preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia, obnova konania je jediným právnym prostriedkom, ktorý môže viesť k zmene alebo zrušeniu rozhodnutia a tak preklenúť prekážku veci rozhodnutej (tzv. res iudicata). Z citovanej právnej normy vyplýva vôľa zákonodarcu upraviť podmienky prípustnosti obnovy konania tak, že účastník konania týmto mimoriadnym opravným prostriedkom môže napadnúť právoplatné rozhodnutie len v taxatívne vymedzených prípadoch, a to a) ak sa dodatočne zistia skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť, teda, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; b) a tieto skutočnosti by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, teda, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podstatnou náležitosťou návrhu na obnovu konania je uvedenie dôvodov obnovy konania a skutočností svedčiacich o tom, že návrh je podaný včas.

Obnova konania je inštitút, ktorým sa odstraňujú skutkové omyly, nedostatky v skutkovom stave pre nevykonanie dôkazov. Jej účelom je okrem uvedeného odstránenia skutkových nedostatkov aj vydanie nového meritórneho rozhodnutia. Zákon č. 73/1998 Z. z. (v porovnaní so Správnym poriadkom) zužuje dôvody, pre ktoré možno podať návrh na obnovu konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/27/2011 z 25. januára 2012).

V prejednávanom prípade hlavným dôvodom obnovy konania mali byť rozhodnutia súdov, ktorými bolo právoplatne zrušené služobné hodnotenie žalobcu, ktoré bolo podkladom pre vydanie personálneho rozkazu č. 133 z 19. septembra 2007.

Odvolací súd pripomína, že v zmysle vyššie uvedeného pre povolenie obnovy konania podľa § 245 zákona o štátnej službe nestačí, ak sa po právoplatnom rozhodnutí zistia nové skutočnosti resp. dôkazy. Tieto nové skutočnosti resp. dôkazy museli existovať v čase administratívneho konania a musia byť takej kvality, že ak by sa uplatnili v pôvodnom správnom konaní, mohli by zmeniť názor rozhodujúceho správneho orgánu. Je pravdou, že personálny rozkaz č. 133 z 19. septembra 2007 bol vydaný na základe služobného hodnotenia, ktoré bolo neskôr zrušené, avšak samotné zrušenie služobného hodnotenia nie je novou skutočnosťou resp. novým dôkazom, ktorý existoval v čase administratívneho konania. Odvolací súd nevyklučuje, že v čase administratívneho konania mohli existovať skutočnosti, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe, avšak žalobca takéto v žalobe neuviedol, neuviedol skutkový omyl, ktorý by bolo potrebné odstrániť a už vôbec neuviedol dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, a ktoré by mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Za týchto okolností nemohol rozhodujúci orgán, ktorý konal o návrhu na obnovu konania posúdiť, či konkrétna skutočnosť alebo dôkaz mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie (personálny rozkaz), resp., či nové skutočnosti alebo dôkazy v porovnaní s výsledkami dôkazov a iných zistení vykonaných v správnom konaní sú nepodstatné na rozhodnutie vo veci samej.

Navyše neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že rozhodnutia týkajúce sa služobného hodnotenia žalobcu boli rozsudkami krajského a najvyššieho súdu zrušené z dôvodu, že správne orgány pochybili predovšetkým v tom, že pri hodnotení žalobcu nedodrжали procesný postup ustanovený zákonom. Skutkové zistenia správnych orgánov spochybnené neboli a tieto nespochybnil ani žalobca vo svojej žalobe, ani v odvolaní.

Na základe vyššie uvedeného preto dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd pochybil, keď považoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/148/2009 zo dňa 27. januára 2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S 72/2008-74 zo dňa 13. januára 2009, ktorým bolo zrušené právoplatné služobné hodnotenie, bez ďalšieho, za nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania vo veci personálneho rozkazu č. 133 z 19. septembra 2007, t.j. rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému žalobca ani nepodal odvolanie.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovaného uvádzané v odvolaní, tieto odvolací súd považoval za irelevantné s poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného vyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 220 OSP zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP) a žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol, keďže dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd vychádzal z ustanovení § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.